

ADVOKATFIRMA
CHRISTIAN HARLANG

Københavns Byret
Domhuset, Nytorv
1450 København K.

22. marts 2011
J.nr. 500101

STÆVNING

Som advokat for
Statsborgerforeningen
som mandatar for

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

og

10.

(Alle v/ advokat Christian Harlang)

indstævner jeg herved

**1. Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere
og Integration,
Holbergsgade 6,
1057 København K**

og

**2. Fhv. minister Birthe Rønn Hornbech
c/o Ministeriet for Flygtninge,
Indvandrere og Integration,
Holbergsgade 6,
1057 København K**

Under nærværende sag giver jeg møde for sagsøgerne for hvem, der nedlægges følgende:

PÅSTANDE

De sagsøgte 1. og 2. dømmes in solidum til at anerkende følgende:

1. Sagsøgerne har ret til fra de sagsøgte at modtage torterstatning.
2. Sagsøgerne har ret til fra de sagsøgte at modtage betaling for tab opstået som følge af den foretagne administration vedrørende statsborgerskab i Danmark.

Der tages forbehold for nedlæggelse af betalingspåstand vedrørende begge krav.

SAGSFREMSTILLING

Statsborgerforeningen er, som det fremgår af stævningens første sider, mandatar for en gruppe bestående af danske palæstinensere, der i strid med national ret og Danmarks internationale forpligtelser er blevet nægtet og/eller ikke har modtaget dansk statsborgerskab.

Disse sagsøgere har ved henvendelse af 10. marts 2011 til Integrationsministeriet og forhenværende integrationsminister Birthe Rønn Hornbech anmodet om, at de sagsøgte anerkender deres principielle erstatningspligt for økonomisk tab (jf. pkt. 6.3 i Integrationsministeriets redegørelse af 7. marts 2011) og tort-erstatning, jf. erstatningsansvarslovens § 26, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions art. 3, m.v. Integrationsministeriets redegørelse

af 7. marts 2011 fremlægges som sagens **bilag 1**. Skrivelse af 10. marts 2011 fremlægges som sagens **bilag 2**.

De sagsøgte har ikke besvaret sagsøgernes henvendelse, hvorfor nærværende sagsanlæg er nødvendigt.

1. AD PÅSTAND 1 OM TORTERSTATNING.

1.1. Erstatningsansvarslovens § 26.

Det følger af erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1, om tortgodtgørelse, at:

"Den, der er ansvarlig for en retsstridig krænkelse af en andens frihed, fred, ære eller person, skal betale den forurettede godtgørelse for tort."

1.1.1. Ad den retsstridige krænkelse.

Det gøres gældende, at der er begået et antal retsstridige krænkelse overfor sagsøgerne af de sagsøgte.

Det juridiske og faktuelle grundlag herfor vil blive gennemgået nedenfor, afsnit 1.1.1.1. til 1.1.1.3.

1.1.1.1. FNs konvention om begrænsning af statsløshed.

Danmark ratificerede konventionen d. 6. juni 1977. Der var på dette tidspunkt, jf. § 3 i lov nr. 399 af 11. december 1968 – såvel som nu, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 1, i lovforslag nr. 151 af 9. december 1999 – overensstemmelse mellem gældende dansk ret og statens forpligtelser efter FNs konvention for så vidt angår forholdene i nærværende sag.

Af konventionens art. 1, stk. 1 følger bl.a.:

"En kontraherende stat skal give statsborgerret til personer, der er født på dens territorium, og som ellers ville blive statsløse."

Dette skal i Danmark ske ved ansøgning, hvilket er i overensstemmelse med konventionens art. 1, stk. 1, litra b.

Nærmere betingelser om ansøgerens alder, bopæl, vandel og statsløshed skal endvidere i henhold til konventionens art. 1, stk. 2, litra a til d, være opfyldte, såfremt den kontraherende stat har valgt dette.

Det er ikke lovligt muligt at fastsætte yderligere betingelser.

Det fremgår af sagens bilag 1, s. 11, sidste afsnit, at sagsøgte 1 er enig heri:

"De almindelige betingelser for opnåelse af indfødsret indeholdt i de nævnte cirkulæreskrivelser gælder ikke for statsløse personer født i Danmark. Personer omfattet af FN's konvention om begrænsning af statsløshed har således siden Danmarks ratifikation af konventionen haft ret til at blive optaget på et lovforslag om indfødsrets meddelelse uden at skulle opfylde de almindelige betingelser for at opnå dansk statsborgerskab."

Sagsøgerne gør gældende, at idet de opfylder samtlige krav i henhold til FNs konvention om begrænsning af statsløshed art. 1, stk. 1, litra b, er deres ret til statsborgerskab ikke respekteret, hvorfor der overfor dem er begået en retsstridig krænkelse, der i henhold til erstatningsansvarslovens § 26 berettiger til tortgodtgørelse.

1.1.1.2. FNs børnekonvention.

Danmark ratificerede FNs børnekonvention (konvention af 20. november 1989 om barnets rettigheder) d. 5. juli 1991, og implementerede den herefter i

cirkulære om dansk indfødsret ved naturalisation af 6. februar 1992 med senere ændringer.

Af konventionens art. 7, stk. 1, følger:

"Barnet skal registreres umiddelbart efter fødslen og skal fra fødslen have ret til et navn, ret til at opnå et statsborgerskab og, så vidt muligt, ret til at kende og blive passet af sine forældre."

Sagsøgerne gør gældende, at idet de opfylder samtlige krav i henhold til FNs børnekonvention art. 7, stk. 1, er deres ret til statsborgerskab ikke respekteret, hvorfor der overfor dem er begået en retsstridig krænkelse, der i henhold til erstatningsansvarslovens § 26 berettiger til tortgodtgørelse.

1.1.1.3. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions art. 3.

Det følger af art. 3 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, at:

"Ingen må underkastes tortur og ej heller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf."

De sagsøgte retsstridige nægtelse af statsborgerskab til sagsøgerne udgør nedværdigende behandling i konventionens forstand.

Det gøres gældende, at denne nedværdigende behandling, der er en direkte følge af den stedfundne ulovlige sagsbehandling, indebærer, at der begås endnu en retsstridig krænkelse (af EMRK art. 3), og der opstår således et yderligere selvstændigt grundlag for torterstatning, jf. erstatningsansvarslovens § 26.

De sagsøgte har endvidere i overensstemmelse med menneskerettighedskonventions generelle effektivitetsprincip en positiv pligt til at undgå krænkelse af art. 3.

De sagsøgte er også af denne grund sagsøgerne tortgodtgørelse skyldig.

1.1.2. Ad frihed, fred, ære eller person.

De sagsøgtes nægtelse af anerkendelse af ret til statsborgerskab for danske palæstinensere udgør et groft overgreb på sagsøgernes frihed og selvfølelse, og indebærer en særdeles mærkbar forstyrrelse af sagsøgernes forhold. Sagsøgerne er ved den retsstridige nægtelse og/eller manglende modtagelse af statsborgerskab blevet udsat for en ydmygende behandling og følelser af utryghed og usikkerhed.

Det fremgår tillige af FNs Børnekonvention, art. 8, stk. 1, at statsborgerskab skal henregnes til et barns identitet.

Manglende anerkendelse af ret til statsborgerskab medfører endvidere, at de af sagsøgerne, der er fyldt 18 år bl.a. ikke har valgt til Folketinget, jf. grundlovens § 29, stk. 1, ikke har været valgbare til Folketinget, jf. grundlovens § 30, stk. 1, m.v. De er således afskåret fra at deltage i de processer, som et demokratisk samfund bygger på i sin inderste kerne.

Det fremgår direkte af Højesterets dom i U 2002.1789 H, at besiddelse af statsborgerskab af myndigheder kan tillægges betydning som afgørende for tilladelse til at opnå arbejde.

2. AD PÅSTAND 2 OM ERSTATNING FOR ØKONOMISK TAB.

De sagsøgtes retsstridige adfærd kan i visse tilfælde have medført, at sagsøgerne tillige har lidt et økonomisk tab.

Sagsøgte 1 har i redegørelse dateret d. 7. marts 2011, pkt. 6.3, anerkendt sit principielle ansvar herfor.

Begge de sagsøgte **opfordres (1)** til overfor retten under nærværende sag at anerkende sit principielle erstatningsansvar overfor sagsøgerne.

Det bemærkes, at sagsøgte 1 allerede i redegørelse af 7. marts 2011 (bilag 1) har erkendt sin principielle erstatningspligt i forhold til *"...statsløse personer, der er berørt af problemstillingen i denne redegørelse.. i det omfang, der er tale om et dokumenteret økonomisk tab."*

Opgørelsen af hver enkelt sagsøgers mulige økonomiske tab vil tilgå retten og de sagsøgte, når disse foreligger.

3. SÆRLIGE BEMÆRKNINGER VEDRØRENDE SAGSØGTE 2. M.V.

Det gøres under nærværende sag gældende, at også forhenværende integrationsminister, Birthe Rønn Hornbech, er direkte ansvarlig efter dansk rets almindelige regler om erstatningsansvar, jf. også ministeransvarslovens § 9.

Det bemærkes supplerende hertil, at det fremgår af sagens bilag 1, s. 16, 5. afsnit, og s. 22, sidste afsnit, m.v., at den forhenværende integrationsminister har fået forelagt *"...sagen..."*, og derfor har været vidende om, eller burde have vidst, at der har været begået krænkelse af sagsøgernes ret til statsborgerskab. Alligevel fortsattes den ulovlige sagsbehandling.

For begge de sagsøgte vedkommende gøres det under sagen gældende, at der er ansvar for ikke alene afgørelser truffet og udvist adfærd efter det tidspunkt, hvor de sagsøgte blev klar over, at der forelå en retsstridig krænkelse (senest henholdsvis februar 2008 for sagsøgte 1s vedkommende, jf. bilag 1, s. 16, 1. afsnit, og august 2008 for sagsøgte 2, jf. s. 16, 5. afsnit), men også for de krænkelse, som er begået forud for disse tidspunkter. Der er i henhold til de offentligretlige regler på området en handlepligt, som indebærer en forpligtelse for såvel staten (ministeriet) som den øverst ansvarlige embedsperson (ministeren) til stadigt at påse og foranstalte, at personer tildeles de rettigheder, som de ifølge det da foreliggende retsgrundlag skal gives.

De sagsøgte har som nævnt ovenfor afsnit 1.1.1.3. en positiv pligt til at undgå krænkelse af art. 3.

HOVEDANBRINGENDER

Til støtte for sagsøgernes påstand 1 og 2 om anerkendelse af ret til fra de sagsøgte at modtage tortgodtgørelse og erstatning for tab gøres gældende:

- at (1) sagsøgerne opfylder betingelserne for opnåelse af dansk statsborgerskab efter national ret, som implementerer FNs konvention om begrænsning af statsløshed art. 1, stk. 1, litra b, og FNs børnekonvention art. 7,
- at (2) sagsøgerne desuagtet er blevet nægtet og/eller ikke har modtaget statsborgerskab,
- at (3) de sagsøgte herved er ansvarlige for en retsstridig krænkelse af sagsøgernes forhold og rettigheder,
- at (4) de sagsøgte derfor er sagsøgerne tortgodtgørelse skyldig, jf. erstatningsansvarslovens § 26, og
- at (5) de sagsøgte endvidere er sagsøgerne erstatning skyldig for økonomiske tab opstået som følge af den ulovlige administration.

HENVISNINGSBEGÆRING

Nærværende sag drejer sig bl.a. om afklaring af statsløse personers ret til tortgodtgørelser i sager om ulovlige afslag på tilkendelse af statsborgerskab, samt den forhenværende integrationsministers personlige erstatningsansvarlig for culpøse, skadegørende handlinger begået overfor civile.

Der foreligger ikke afgørelser fra nyere tid, som tager stilling til ministres personlige erstatningsansvar. Selv om retstilstanden for så vidt angår ansvarsnormen for sagsøgte 2 er klar, er der et væsentligt behov for, at nærværende sag behandles af landsretten som første instans. En afgørelse i nærværende sag kan således få anselig, generel betydning for fastlæggelse af retsstillingen på dette erstatningsretlige hovedområde.

Sagen omhandler endvidere Danmarks forpligtelser efter international ret.

Som følge af sagens principielle karakter anmodes retten om at henvise sagen til førsteinstansbehandling i Østre Landsret, jf. retsplejelovens § 226, stk. 1.

De sagsøgte opfordres (2) til snarest muligt efter modtagelsen af nærværende stævning at udtale sig til støtte for nærværende henvisningsbegæring.

PROCESSUELLE MEDDELELSER

Sagsøgernes forslag til sagens behandling, jf. retsplejelovens § 348, stk. 2, nr. 6, herunder om antal dommere, m.v., kan efter sagsøgernes opfattelse mest relevant fremsættes, efter der er taget stilling til henvisningsspørgsmålet.

Sagsøgerne er ikke momsregistrerede.

Processuelle meddelelser til sagsøgerne bedes tilstedt undertegnede.

Yderligere processtof forbeholdes.

København, den 22. marts 2011

Christian Harlang

BILAG:

- Bilag 1: Redegørelse af 7. marts 2011 fra Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration.
- Bilag 2: Skrivelse af 10. marts 2011 fra Statsborgerforeningen til de sagsøgte.

ooo000ooo